

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria sexta post d[omi]nicam tertiam Quadragesime. Textus euange. Joan.
ca iiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus

II

filli⁹ dei seipm milt: ut dicit⁹ ē feria qn
ta post pma dñicaꝝ qdragēsime (z erat
p̄dicās) assidue et feruēter (synagogis
galilce). In hac p̄c h̄z p̄dicatoꝝ morale
documetū: vi post fmōes suos ad deser
tū p̄eplatiōis lecedat: ut hauriat a deo
qd sp̄gat pplo. P̄s. Dñs dabit v̄bū
euangelizantib. Ult̄i aut̄ nūc bona
loquunt̄ nisi i ambone: rota die vacan⁹
res nugis aut leuitatib: z cōseqnt̄ non
hauriūt p̄eplando q̄ docēt: sed legēdo:
z p̄seqnt̄ docēt insipide: q̄ illa p̄ba non
veniūt a corde sed a codice.

Feria sexta post dñicam tertii
am Quadragesime.

Textus euange. Ioan. ca iij.

Enit. Jesus in ciuitate samarie q̄ dicit Si-

Schar: iuxta prediūz qd
dedit Jacob Joseph si
lio suo. Erat aut̄ ibi fons Jacob
Jesus ergo fatigat⁹ ex itinere
sedebat sic sup fontē. Hora aut̄
erat quasi sexta: venit mulier d
samaria haurire aquaz. Dicit ei
Jesus. Da mihi bibere. Discipli
nat eius abierat in ciuitatē vt ci
bos emerēt. Dicit ergo ei muli
er illa samaritana. Quomō tu
iudeus cū sis: bibere a me posse
que sum mulier samaritana: non
em courunt iudi samaritanis.
Respondit Jesus z dixit ei Si
scires donū dei et quis est q̄ di
xit tibi: da mihi bibere: tu forsi
tan perisses ab eo: z dedisset ti
bi aquā viuam. Dicit ei mulier:
Dñe neq̄ i quo haurias habes
z puteus alt⁹ est. Dñ ergo ha
bes aquā viuā. Munqđ tu ma
for es patre nostro Jacob qui d
dit nobis p̄teū hunc: et ipse ex
eo bibit z filij eius z pecora ei⁹.
Respondebat Jesus: z dixit ei. Qis cunq̄ feci. Munqđ ipse est dñi

Qui aut̄ biberit ex aqua hanc sitiet itez
ego dabo ei nō sitiet in eternū.
sed aqua quā ego dabo ei sitet in
eo fons aque salient̄ in vitā eter
nā. Dicit ad eū mulier. Dñe: da
mihi hanc aquā: vt nō sitiā: ne
q̄ veniā huc haurire. Dicit ei ie
sus. Hade voca vir⁹ tuū: z veni
huc. R̄ndit mulier z dixit. Non
habeo vir⁹. Dicit ei jesus. Bñ di
xisti: q̄ nō habeo virū. Quinq̄
em viros habuisti: z huc quē ha
bēs nō est tuus vir. Hoc vere di
quia p̄pheta es tu. Patres nū i
mōte hoc adorauerūt: z vos di
citis q̄ hierosolymis est locus
vbi adorare oportet. Dicit ei Jes
sus. Mulier crede mihi quia ve
nit hora quando neq̄ in monte
hoc neq̄ in hierosolymis adora
bitis patrem. Nos adorati qd
nescitis. nos adoram⁹ qd scim⁹
quia sal⁹ ex iudeis est. Sed ve
ritate. Hā et pater tales q̄
rit qui adorēt eū. Spūs est de
ritate oportet adorare. Dicit ei
mulier. Scio q̄ messias venit
qui dicit ch̄ris. Lū ergo venerit
ille nobis annunciat̄ oia. Dis
cit ei jesus. Ego suz quilo quor
puli eius: z mirabant̄ q̄ cū mu
liere loquebat̄. Nemo tamē dñ
cū ea. Reliq̄t ergo hydriā suam
mulier et abiit in ciuitatē et di
cit illis homib. Venite qui dicit mihi oia q̄
Respondebat Jesus: z dixit ei. Qis cunq̄ feci. Munqđ ipse est dñi

Tractatus

II

fm s. Tho. vt de occatio disputati de mūdos. Unū noluit disciplos mēdicare fonte spissali q̄ est spūsscrūs. de q̄ ch̄us q̄ mendicatis est oēm accipe cibū mūdū dīscrere volebat. (Jesus ḡ fatigat? ex dū t̄ imūdū. q̄ si fecissent scādātizas Steinere) Sz q̄re fatigat? Q̄r sine iumē sent samaritas tanq̄ leḡ. r̄nsgressores. rō t̄ velocit̄ incesserat fm Chry. Sz q̄ Et itex ne viderent p̄bū pdicatois sub re velo. Et fugeret phariseor inui. cōmodo tpali ponere. Tel forte: q̄ nō dā: t̄ samaritanor̄ p̄curaret salutē (seb̄ inuenissent gr̄is. Unū t̄ Lu. ix. dr. q̄ dis debat sic sup̄ fonte) lassus pp̄f labore: et scipli intrauerit citates samaritanor̄ ut sitis pp̄f calorē. t̄ vtrūq; volēs releua. parent illi: t̄ nō receperūt eū. Sed q̄re re sedēdo luxra fonte. In h̄ aut fm sc̄m tunc ch̄is habuit pecunia: cum dixerit Tho. dat nob̄ exm nō fugiēdi laborē p̄ Darr. x. neq; pecunia in zonis: Adh salutē alto. q̄r fatigat? t̄ exm paup̄as Chry. t̄ Hiero. dicit q̄ pecunias huit r̄is: q̄ sedebat sic. t̄ sup̄ nudā trā. Hec pp̄f necessitates paupe. Et fm Aug. Alle. (Hora ā erat q̄li sexta). i. erat q̄li in h̄ voluit dare exm ecclie fuandi nē media dies. Naz dies artificialbz. xij. cessaria: ne pp̄f inopīa fideles iusticiam horas. Sz ineqles. q̄r hora fm Ildo. est desirat. Qd aut dī. Dar. x. dico fm ea ascensus dimidij signi zodiaci. Ascēdūt q̄ dixim? dñsca. illj. aduetus: q̄ in illis aut̄ in die sue lōga. sue breui sex sig: t̄ vblis ch̄is nihil p̄cepit fm Augu. Sz lī sex i noce fm Prok. t̄ oes astrologos. n̄ centia dedit accipiedi sumpr̄ ab audid̄ at oia siḡ eq̄ velocit̄ aut tarde ascēdūt. toribz. Dato tñ q̄ fuerit ibi p̄ceptū: vt sō variat q̄titas horar̄. Sedit ḡ ch̄is dr. Hiero. dico q̄ illd̄ intelligebat q̄ ad pp̄f labore: t̄ pp̄f calorē: t̄ vt expectaret singlos apl̄or̄. vt. s. nō h̄irent pecunias: disciplos q̄ uerāt in ciuitate: t̄ mulierē cū q̄ stat q̄ h̄irent i cōmunit: sic in religio quā sciebat vētrā/ ad quā volebat effū dete sapiaz suā. (Uenit ml̄ier de samaria). i. samaritana sue b̄schar q̄e citas pore passiōis q̄n missur̄ erat eos paulo post ad ḡeres ista reuocauit dī. Quibz sacculū. i. bursaz: rollat s̄l̄ t̄ perā. Lu. xxi. c. (Dic ḡ ei illa ml̄ier samaritana) Ubi norādū est ex sacra scripta t̄ vari. t̄. dicere. q̄re nō maḡ imp̄abat disciplos: t̄. decez tr̄sibz s̄l̄ pp̄f suas iniqtates ab assyrioz rege captiuat̄: in Babyloniam aduect̄ est. Sed ne tra redigeref in so litudine sublati inde cultoribz: missi se ḡeriles ab codē rege i samariā vt icole rent regionē: a q̄ t̄ samaritani vel sama rite dicti s̄. Lūc ho dñs ds vt onderet p̄lm suū nō p̄pter suā imp̄otētiā: sz pp̄f eius neqtiaz fuisse captiuat̄: imilis leo nes q̄ istos samaritas idolatras passim vastabāt. Habito ho cōsilio zclūsū est hoc ideo illis accidisse: q̄ nō fuabāt leb gitima dei fr̄. i. dei omnipotētiā: q̄ tra illā dederat pp̄lo suo. Quāobrem miss rex aliqs ex dei sacerdotibz: vt pp̄lm istuz doceret deū celi colere: t̄ s̄p̄l q̄dem legē. i. q̄neq; libros Doysi receperūt: t̄ do tū erat viatoribz aliqs cibos emere: sz c̄p̄o. Post spaciu p̄o temp̄is etiā reli

Feria. VI. post Tr. III. Quadra.

quis iudeorū p̄plus. id est dñe tr̄ibū sunt captiuitate & in babyloniam ducti: ybi p̄ lex. annos fuere in dura fuitute / suorum criminū penas exoluētes. Post qđ tps ipsi reueris a Babylone in Hierusalem: s̄q̄ infestū fuerūt samaritae: & tanta inter eos fuit discordia & inimicicia: ut nūq̄ bene cōueniret. Iudei etiā Samaritani erosos habebāt p̄flea q̄ tanq̄ genitiles immūdos cū ceteris repurabāt: et tanq̄ excoicatos. Tū q̄ colebat idola: Tū q̄ adorabat deū extra templū hie rosolymitanū. I. In monte samarie q̄ dī desideret hie: qđ est petere donū del. cū cebat Garizim: Tū q̄ p̄uauerat eos he apud deū tpm desideriū sit oīo & petiū reditare Jacob p̄is sui. i. p̄dīo p̄dicto. Tū q̄dam. Sed tñ istud desideriū habēt. Unū nec vasculis eoz vrebant. Quāob̄ di donū dei qđ ex nr̄a libertate stāre dī rem ista mulier ex loq̄a & habitu cogno sc̄es ch̄m esse iudeū. dixit ei. (Quō tu cū iudeus sis: bibere a me poscis q̄ sum mulier samaritana.) Qđ vero se quis. (Non em̄ cōueniunt iudei samaritanis) pot̄ esse p̄bū m̄lieris & euāgelistē. & sensus est: q̄ iudei nō vtrūk̄ vallis samaria non. Hic mouet Chrysostome. Quō sensus ch̄ius ab ista periuē bibere lege nō precedente? Ad quā dī: q̄ in tali necessitate cū libet licuisse necessaria a genitilib accepe: & ip̄e erat dñs leg. vt de sens Tho. Unū aliqui legalita obſuabantur: dñdens ea fuisse bona. aliqui nō obſuabantur: dñdens q̄ in breui deficeret. Possumus forte etiā dicere q̄ nunq̄ hoc fuit in diuina lege exp̄sse philibitū: quis in terdicta fuerit iudeis amicicia & fedus cū talib. (R̄udit Jesus & dicit ei. Si sc̄ires donū dei). i. quanta grā & c̄truz donū sit hoc & ego volo bl̄bore aquā rūam. Tiel si sc̄ires donū dei. i. grā sp̄us sancti: q̄ est primū domū in quo alia dona donant. Unū fm̄ Aug. donū dei est sp̄issitū. Tiel fm̄ eundū est grā faceta mūdo illo tpe qn̄ deus sic dilexit mūdū v̄ filiū suū vñigenitū daret. Si sc̄ires inq̄ donū dei (& q̄s est q̄ dicit tibi: da mihi dībere) q̄ est creator aq̄z: et dñs vñiversorū gerat formā mēdici (forū p̄ncipio vnde manat. Mortua v̄o oīsan perisses ab eo) q̄ in grā & miscida ē aqua collecta/ etiā si de fonte manasset copiosus (& dedisset tibi.) Ex q̄ nota dūmodo sit meatus interruptus. Bras Augu. nemisē accipe diuinū donū ex nō q̄rentib⁹ illud. Tpm em̄ salvatorem bonorum fonti: cu nūq̄ sit in aīa nīl deo

subz p̄ petere vt der illi. iuxta illi. P̄o stula a me & dabo tibi ḡetes hereditate tuā. Et salvator dī. Petere & dabis vobis. Hec ille. Dicit aut̄ forsan fm̄ sc̄im̄ Tho. ad innūdum arbitrij liberratē q̄ coḡcentes dei donū possunt id petere & no petere. Sed est dubitatio in p̄bis Augu. Paul⁹ em̄ in sua cōuerstione accepit donū dei qđ nō perebat/ s̄z ipūḡ bar: & sili mlti petores. Sed dicendū est q̄ nūq̄ deo hoī suā grām infundit s̄m modū cōsuetū iustificāti/ nīl illam timēt. influentia p̄cedit. aliqui deus statim mentib⁹ infundit/ vel ad illud moī uer. vt in Paulo. Aliqñ paulatim nos ad illud puocat. Augu. q̄ loquit fm̄ cōsuetū modū iustificāti: nō fm̄ miraculo sum q̄ fuit in Paulo: qzuis Paul⁹ etiā nō fuerit iustificari: nolens/ sed volens. q̄ fecit te sine te. s. faciēdo te & cōsentiente: nō saluabit te sine te cōsentiente. tlex salutē te sine te saluante. Et idē v̄b̄ def de iustificatione adulti: qđ verū est de habituali / vel actuall consensu. De Paulo tñ sc̄rū Tho. in. iij. dist. xxvij. ar. iij. ad tertium: tenet q̄ ip̄e ad grām se p̄parauit: sumpta occasione ex luce corporali: que illū defecit ac terruit. Et tñ hoc nō obstante illa cōuerstio fuit mirabilis. vt pr̄j. i. iij. q. clij. ar. x. Et h̄ c̄trū ad ip̄az exte ad duo: vt ibi inuit. i. c̄trū ad ip̄az exte riore occasionē: & c̄trū ad subitā p̄fecit onem magnā grē: ad quā Paul⁹ statim ex statu petri mortalis puenit: qđ est cōtra cōsuetū modū iustificāti (Aquam viuā). i. grām sp̄issanci que absoluit a p̄critis: refrigerat a carnalib⁹ desiderijs: & fecūdat in p̄ducione bonarū herbarū: id est bonarū cogitationū & locutionū et actionū. Dicit aut̄ aq̄ viua fm̄ Augu. sup̄ Joan. que cōtinuaf & cōiungif suo sanctorū: lices gerat formā mēdici (forū p̄ncipio vnde manat. Mortua v̄o oīsan perisses ab eo) q̄ in grā & miscida ē aqua collecta/ etiā si de fonte manasset copiosus (& dedisset tibi.) Ex q̄ nota dūmodo sit meatus interruptus. Bras Augu. nemisē accipe diuinū donū ex nō q̄rentib⁹ illud. Tpm em̄ salvatorem bonorum fonti: cu nūq̄ sit in aīa nīl deo

Tractatus

II

eam specialiter inhabitante. ideo aqua
vnu. et sed fides et alia dona sine gfa no
accusatione: sed ex supereminentia copa
zungut deo. unde mortua dnr. (Dicit rationem facit. Hec ille. Et intendit q
ei mulier) q nondū intelligebat fm Au chis non vilificauit aquam Jacob: sed
gusti. q de aq spualt et no de corporalio ostendit suā esse meliore. Qd est ptra il
quebas (One neg in q haurias habes los q compariones facere nescit / nisi
et pteus alt' est.) Hec mulier ex locuti detrahēdo. Sed contra ista vnde illud
pmo recognit cū tanq iudeū. Nūc aut tient. Ad hoc dico q sitis spualis tri
exhibes ei reuerentia / dñm eū vocat: et plicit accipit. Uno modo put sitre sie
se ad ei doctrinā humilitat: nec auder et idē qd cū audiatur / siue sine fastidio bi
tradicere: sed oñdit q ei de pureo illo bire. et sic bri deū situr videre. Scđo
aquā dare no pōt. et qrit qd eam dare pro appetitu melius et pfectius habed
possit di. (Un ergo habes aquā vnu) id qd impfete habef. et sic qui bibunt
lez ista meliore. g. d. Libent hic biem: deū per grām: adhuc situr illū per glo
sed no video quo possit tribuere. Aug. riam. Qui aut sunt in glā: non situr
Pullat ut apiat magi qd clausum est. Isto modo: quia contenti sunt non solū
Hec ille. (Nūc tu maior es p̄nro ia de re habita / sed etiam de modo habeb
acob) q fuit ista aq cōtentus. et q dedit d: qd corraliter cōformes diuine vo
nobis pureū istū) q. d. Melior aquaz lūtati. Et istis duob̄ modis loquit Ec
Jacob vtrq dedit et si eam habuisset. clesastic⁹. Tertio modo dicit sitis ap
Et ne qd dicat q jacob reriuit meliore p̄itus alter⁹ rei ab ea que tam est ba
p se. Ideo fm Chrys. subiugit (Et ipse bira. Et sic qui biberit ex aqua gracie/
ex eo bibr: et filij ei⁹: et pecora ei⁹.) In stante illa non siet. quia non desidera
quo fm Theo. et p̄ciositas et abūdātia bit rem finaliter siue tanq vltimū finē
notat aquaz. Sed qre ista cū esset gen⁹ rilā ab ea quā per gratiā bibr: id est
rills/ iacob dixit p̄cm suū: Ad hoc dīq alia a/deo: qd taliū appetit⁹ quiescit in
cif fm Chrys. Primo: q samarite se in deo tanq in suo fine: qd est qescere qd
nobilitatē iudalcā impellebāt. i. facie⁹ te desiderij: et no qd moris in deside
bant se de domo iudeoz: et Abraam di ratū (Sed aq), i. spūscūs fm s. Tho.
cebāt p̄cm suū: quia fuit Chaldeus. et (quā ego dabo ei) p̄ grām gratiācē
ipi etiaz de Chaldea fuerū adducti in tem (fiet in eo fons) Sic ut em ex fons
iudeā per regē Assyrioz. Sed et iacob te cōtinuo emanat aq: ita ex mente ha
etia p̄zem vocabāt qsi Abraā nepotē. bente sp̄mst̄m p̄tinue p̄fluunt bone co
Sed fm sc̄m Tho. et Bed. quia deuz ḡtatiōes. Et sic habēs fontē in stomā
iudeoz colebāt / et legem Moys̄ q̄tuz cho sitre non posset: ita fm Chrys. qui
ad ritus et sacrificia fubabant: licet simul hanc habet aquā in corde / no pōt aliud
cū hoc idola colerent et adoraret. Scđo sitre (aque salientis) id est salire fact
fm sc̄m Tho. qz cōtinue bīfīcta iacob entis (in vita eternā) Primo per des
expiebanz: qz bībebāt aquā et inhabita deriu. Aquā em tantū porest ascendere
bant terrā que fuerat iacob. (Rudit ie re q̄tum descendit. Un qz grā spūscē
sus et dixit ei) volens iam cam ad spūa Scđo p̄ meritoria opera quibz eternā
lem aquā eleuare (omis q biberit ex aq vltam meremur: vt sunt facta in gratia
hac corporali / sitter iterū) sez nūl mors spirituanci. Tertio per gustu et quā
cito insuenerit: qz ista no habet effectu ppetuū (Qui autē biberit ex aq quam dam premij participatione. Est em can
ego dabo ei.) id est gustauerit gratiam qz pignus et arra: et cōsequēnt pars erer
spūscēnt (no siet in etnū) Quasi di ne felicitatis. Nihil enim aliud est glo
ceret fm Chrys. Si mirabilis fuit Ia/ ria q̄ gratia consummata. et gratia est
cob qz hanc aquā dedit: si dabo tibi mīl gloria inchoata. Et hec dico sumen⁹

Feria.vi.post do.III.quādra.

do gl̄iam ut p̄tinet ad essentia aie gl̄io sed ita difficulter incedit ut ex itinere se: q̄a sic est gr̄a. Ut v̄o p̄tinet gl̄ia ad fatigetur: eruditens nos ita a superfluis porētias aie gl̄iosas q̄i habit: est essē alienos esse: vt multa necessaria absit taliis lumē glorie existēs i intellexu: et damus a nobis. Hec ille.
 q̄si acris: est ip̄a br̄a v̄issio p̄ illū habitu. Quantū ad scđm punctū euāgeliū rāz specie increatā elicitā: q̄r v̄issio est tota gl̄if dubij p̄positio: quia m̄lier agnito q̄ merces fm Aug. s. centiāl: l̄z cōsequat̄ cb̄is estet p̄pha: statim p̄posuit ei dubiū gaudiu magnū. Ut v̄o gl̄ia p̄tinet ad spirituale de salute aie. Sc̄idū est autē corp̄ gl̄iosus: ē claritas z alie dores ei? sicut testaf̄ Aug. q̄ p̄tentio fuit int̄ ih̄s nata: s̄z carnalit̄ in intelligēs fm Aug. ea deos z samaritas de loco adorationis. q̄ dicebant. Ulez m̄ Chrys. tā ppo/ nebat ch̄z ip̄i Jacob: q̄r hāc aquā sup̄iū plū Salomonis: ita z isti habebat tem orē sensibili credebat: z m̄ qd̄ esset igra bus̄ repli in mōte garizim. Causa v̄o bat. (Dñe da mihi hāc aquā vt nō sc̄ia neq̄ veniā huc haurire) Ut rūc̄ ei erat bylonica: noluerūt samaritanos socios ei onerosum. s. sitre z deferre aquā (Dir̄it ei Jesus. Glade voca v̄iz tuū). i. illū q̄ v̄o viro vteris: q̄ est tuū p̄ v̄slum nō per mirimoniū (z veni huc) Quod fz Chrys. dixit ch̄s vt etiā vir particeps ēt̄ hui⁹ doni. fm altos v̄o: q̄r ista m̄lier n̄ plene capiebat p̄ba ch̄s: voluit eā eleuare q̄ h̄ q̄ secreta z occulta sc̄re se posse demōstratur erat. Ista em̄ adulterez tenebat q̄ maris̄ purabat. z h̄ ch̄s se sc̄re volebat ostēdere. Illa v̄o fm Chrys. audita babēdi illud donum: z volens occultare adulteriu: q̄i ad hoiem loq̄ dices (Nō habeo v̄iz) in q̄ fm Chrys. mentit. Lōtra: q̄r sc̄tim seq̄ (Dicit ei Jesus. Bñ dixiti: q̄r nō habeo v̄irū. Quinq̄ ei vt ros habuisti) legistimos iuges (z nunc quē habes nō est tuū v̄ir) In q̄b verbis ch̄s ostēdit se sc̄re secreta: z m̄lierē vēra dixisse: v̄tra Chrys. Ad h̄ dici p̄t q̄ mulier nō habebat v̄iz vere sicut dicit ch̄s: sed tamē habebat illū fm hominū opinione: q̄d̄ sp̄a negare voluit credens q̄ ch̄m lateret tam h̄ q̄ illud. Chrys. Dulier aut̄ a ch̄o reprehensa nō cōtr̄ st̄ata est neq̄ dimit̄ fugit: sed adm̄it̄ rat̄ maḡ z imorat. v̄i subdit (Dicit ei m̄lier. Domine video q̄r p̄pheta es tu) q̄si diceret. In h̄ q̄ m̄li occulta dicas ostēderis p̄phera esse. Hec ille. In hac pre est documētu morale. q̄d̄ Chrys. tā gl̄ dices. Chrys. in samariā accedens: do faciliē z delitiosam v̄stam ab̄iectens: do torosam v̄o sequēs: nō subiugallib⁹ v̄t̄ per adorationem intelligamus omnes

Tractatus II

acutus latrile etia sacrificiū: sic videbant quā idolatria & oīs error circa deū con-
stiti intelligere: sic iudicat p̄ ystare: qā demnata. Scđo qntuz ad dona spūalia:
post edificari oēz repli solū i hierclm erat q̄ ppheta & alia dona spūlci pmo dñ
līctū sacrificare pplo dei: & eadez rōne taūt̄ eis. l. aplis & fidelib⁹ p̄mis q̄ oēs
vt ydēt oīb⁹ aduenis q̄ incolebat terrā v̄l q̄si oēs fuerūt iudicet: & ex eis deriuat
dei & subsecerat se legi moyli vt sama/ ta ad gētes. Tertio qntū ad ipm aucto-
rite. Nā Deut. xii. exp̄ss̄ h̄ lex mādauit rē salutis q̄ ex eis fm carnē pcessit. Ue-
lato tñ q̄ potuissent forte lictre sacrly rū tñ q̄ etiā ille modus adorāti iudeoz
ficari i garazim samaritan: quemētor & sacrificādi habebat cessare: subditur.
tñ loc⁹ erat elect⁹ a deo. i. templū i hies (Sed venit hora). l. veniet tēpus gre: &
rusalē. Si p̄o p̄ adorare intelligant act⁹ ne extimes q̄ in longū pphete vt ali⁹ p̄
larris circa sacrificiū: vbisq̄ licebat ado phete fm Chry. Ideo addo q̄ (z nunc
rare. Unū iudei habētes ynicū replū ha/ est) id est in p̄xio: fm Chry. vel in p̄nti
bebāt mltas synagogas. Sz chis non fm Augu. quia iam aliqui spiritualit
dissoluit questione vt altez locum p̄fer adorabant pfecte credentes: vt apostos
rer/ h̄ ostēdit quid esset futuri: et etiā h̄ z Symeon & Anna. Sed melior est
iudeos p̄fer samaritans. Unū sequit (D̄ expositio Chry. vt pater cum subdit.
cīt el Yesus. Multe crede mihi) Fidē (Quando veri adoratores) id est chris
exigit fm Fulgentiū: quia qdā spūalia stani qui veri dicunt adoratores respe-
erat ei dicturus (quia venit) id est in p̄ cīt samaritanor: quorū adoratio erat
ximo est vt veniat (hora) id est tempus ex parte diabolica & respectu iudeoz
euangelice doctrine fm Rabanum (qñ fm Chry. quorum adoratio erat vniq
neq̄ in monte hoc neq̄ i bicosolymis) bratica & figuralis: cum dñ quibusdaz
plus q̄ in alijs locis (adorabitis p̄tem) carnalib⁹ sacrificijs colerent. Uel veri
quasi diceret. Hucsq̄ fuit questio de adoratores fm eundem Chry. sunt q̄
loco adoratōis/ sed modo in ianuis est p̄ veris. l. eternis bonis adorat: vt chris
tēpus: vt vbiq̄ adozet deus congrue: & stani maxime (adorabūt) in futurum p̄
in toto mūdo sacrificet. Uel h̄ dicit: qā adorationē etiā intelligēdō sacrificium
in breui gentiliū cultus erat destruēd⁹ (in spiritu & vītate) id est spūaliter & ve-
& templū in hierusalē cōburendū: vt ex raciter: & non carnalit/ neq̄ vñ bratice
vero q̄ populo fieret vñus: sc̄z gentium vt iudet. (Nā & pater) id est de⁹ (tales q̄
& iudeoz. Domin⁹ tamē neurū locum rit: q̄ adorat eum). l. spūalit & vere. Nā
pretulit. verum tamē reuerētores iude sic dīc Chry. & sc̄tis Tho. Imo & Rab⁹
os iudicauit fm Chry. nō a loco/ sed a bi D̄oyles iudeus. Carnalia sacrifici
fide & mente: cum dicit (Ylos) sic sama/ etia veteris legis de⁹ nō instituit q̄ si
ritani (adoratis quod nescit) q̄ vt dīc bi essent grata: sed ne ille populus q̄ ad
Chry. duplēcēm circa deū habebat er talla. pñus erat offerret ea idolis iuxa
rorem: quia deū corporeū credebant. et p̄uerudinē tot⁹ mūdi: tussit dñs ea of⁹
p̄sequēter in uno loco tñ adorandū. Et ferri sibi. Alligēt aut dñs rōne q̄ de⁹
ītey deos plures credebāt: vnde etiam spūale diligat cultū dīcēs (Spūs ē de⁹)
forte tunc idola simul cū deo colabant. id est spūglis substātia: oīs aut spūalis
(Nos autē) sc̄llicer iudei quib⁹ christus substātia nō est in loco vel non depēdet
fm Chry. se cōnumerat: quāt̄ vñus ex a loco fm Boe. & cōmune sapiētū p̄ce⁹
adorantib⁹ cum sit adorat p̄ter multe p̄tione. & silēt est immaterialis fm santo
ris opinōnē (adoramus quod sc̄m) q̄a rē opinōnē: & similis immixta & separata
tales errores nō habem⁹. Imo apud iu/ a phantasmariib⁹ & p̄cupſcētib⁹. Quia
deos est vera dei cognitio (quia sal⁹) ro ḡ de⁹ est sp̄itit⁹ nō circūscriptibil⁹ loco
tius mundi (ex iudeis est) Triplēt aut nō debet in uno tñ loco adorari. Et q̄
est sal⁹ ex iudeis. Primo quantū ad do immaterial: nō debet carnalit̄ colī. Et
etīnā p̄tatis: quia accepēt legem: p̄ q̄ immixtus: debet cū puritate colī co/

Feria. VI. post TO. III. Quadra.

repletis et affectis: sic colunt chilani
 to subdit. Et eos qui adorant eum in spu. i.
 spualr. ac per h excludunt tria predicta et
 pitate opere adorare). i. hanc non vmbra/
 tice. ac per hoc excludunt spes al carnalia
 fideis sacrificia: quod vmbra erat futuro/
 ru. Sed hoc videtur finis ista male facere
 chilani: postmodum ecclias ad orandum ei
 vocalis et cantibus. Ad h dico quod altius sunt
 oponis bone predictiones centuriales. ut re/
 eta in te et iusta peritio. quod acciales
 ut ipsi et loco et voces. Dominus ergo non voluit
 dicere locum esse ab his sed in lupinum: sed
 non esse quod credunt quod necarum. quod versatores
 vbiq; hunc deum presentem: et propter vbiq;
 orare. apostolus tamen locum est ecclia. Et h
 huius vide super feria sexta post caput ieiuniij.
 Et addit illis rationibus quod hoc ab aliis ibi
 orantibus provocat: et oportet vobis ecclie sol/
 citat. Impossibile est autem multorum oportentes
 non exaudiri finis Hieronimi. Possumus tamen et
 alii dicere. quod etiam dato quod solu in ecclia
 sit orandum vel solu in altari celebrandum:
 tamen enim hoc non est definitum locum oportentes vel
 sacrificium: quod vbiq; potest ecclia prout: et su/
 dari altare quod est ex vigore legis si loci
 natura requiratur vel partiat. Sed quia ista
 mulier ad plenam chilam vba capte nequebat:
 vel etiam quod forte sibi non placuerat: quod vo/
 luissest eum dixisse quod in illo morte erit ado/
 randum. id est se et alios tibi missis magis
 de h instruendos: cum subdit. (Dixit enim mu/
 lier. Scio quod missis Iudeis. i. chilus
 grecus finis Augi. et latine vncus (venit)
 i. in prior est ut venias. vel tu venias: sed
 adhuc non est manifestatum. Sed unde sciuisti
 cum prophetas Samaritanos non recipiatis? et ve/
 niret chilus. Ad h dicitur Chrysostomus. dicitur
 re potuerat: quod Jacob Ben. xlvi. dederat
 signum aduenientis ei ablatione principatus
 a Iuda. Et sic dicitur Chrysostomus. Augi. dicitur
 canit h eos ex prophetis sciuisse: per prophetas
 accipitum Abraam: Isaac: et Jacob. Post
 rite etiam dicere quod licet a principio fama
 et libri moysi receperint

de captitate babylonica: voluerat hunc per
 rem in edificio templi domini. Et quod ista mu/
 ller in prophetis chilus intellexerat quod cessare de
 bebat sacrificia carnalia: et inter quod alii
 bi quod in hierusalem colere debet: dicitur. (Cuius
 venerit ille nobis annuncabit oiam). s. ne
 cessaria ad salutem. Ut etiam samaritanus
 spes salvatoris per chilum. (Dixit enim Iesus)
 tunc postquam ea in memoria reduxerat chilum:
 non autem a principio quod vobis fuerit ex va/
 nitate loqui finis Chrysostomus. (Ego sum). s. mes/
 sias (quod loquitur tecum) Et ne forte mulier io/
 nata crederet eum chilum esse quem solu videt
 bart: sequitur. (Et continuo venevit discipu/
 li eius et mirabatur: quod cum muliere loquatur)
 Non mirabatur finis Augi. et Chrysostomus propter su/
 spicione: sed propter clementiam et humilitatem
 eius. Videbat enim eis mirum et ratus do/
 ctores quod etiam magister vobis in desertu se
 quibant ut audirent: loquens cum una paupe/
 riliter et genitili. Non enim videbat vultu
 te quod inde erat secutura. (Neque tamen ipsoz)
 sed discipulus dicitur ad mulierem. (Quid
 quis: aut) ad chilum (quod loquens cum ea:)
 ei ut ait Chrysostomus plene non cognoscet
 tamen habebat eum per magistrum viro: nec audebant
 facias ei scrutari. Ecce quod multiores
 legunt enim eum confidens interrogasse. Rendet
 Chrysostomus. quod vero est de primitivis ad eos:
 non autem de aliis: cuiusmodi erat ista. In
 hac prae-mozale documentum: quod mulier iste quod
 non curat de aqua spumulis gressu et glorie: nec curat
 ranta conscientiam suam puram coram deo suare:
 quod necessarium donum dei. Qui enim est amicus
 dei huius in isto mundo premi padissi: et in fu/
 turo totum. Nam cum gloria estne vite sumat.
 per gratiam consumata quod est in essentia aie: et per
 habens huius exercitibus in potentibus: culus modi se
 lum gressu in intellectu: et charitas pietate in
 voluntate quod a gratia fluunt: et per operationibus
 quod ab illis habitibus elicuntur: quod est visio dei
 canit h eos ex prophetis sciuisse: per prophetas
 accipitum Abraam: Isaac: et Jacob. Post
 etiam inchoariue. i. gloriam inchoari in anima:
 sum etiam dicere quod licet a principio fama
 et fidem in intellectu quod est lumen illius scientis
 et libri mosis receperint

la: et charitatem ac spem in voluntate: et co/
 et idola colerent: tamen per se ipsum suscepserint
 prophetas: et forte colebarunt dominum tamen deos aut
 solatorem. Ideo Propterea. Bustare et videre
 qm suavis est dominus. i. fuit enim dominus. Et salu/
 se iudeos qui iudei per prophetam et sic est huius
 uariorum. Dat. xii. Glorificate ad me deos qui la/
 Ester. i. ii. ca. iii. qm populus dei reverens est bona: et onera estis: pectis lez et aduersis

Tractatus

II

tatibus seculi. Tollite lugum meum super vos: re (quem vos nescitis) fum Theus. vel quod obfuantia mee legis: et disceite a me: nescitis quod salutem hominum cibum appello. vel quod misericordia sum et habuimus corde. Et seq. Et quod nescitis quod samaritanus sunt creditur. Inuenietis regem aiab viris. Et ne credas quod loquitur de rege futura: subdit. Iustus in meum de salute populoz. Illud autem suum em me. sua est: et o. me. leue. scilicet ad portandum desiderium poterit patere hic aliquis. Nam laborare itinerans et estu solis debilitatem: horum lumenatio propter huius ciuitatis Sichar: que tunc fum Josephus erat samaritanorum meus tropolis cum domino Reliquia hydriam suam. id est aquam vasculum fum Augusti. Grece enim hydriam latine aquam dicitur. In hydriam quod aquaria (multa) inebriata suavitate proponit chius: ut expeditior ad ciraret curreret. Et abiit in ciraret: et de illis hominibus. Veniente et vide te non dicitur: creditis: quod sciebat si potaret de fonte unde ipsa potauerat quod ipse haec inebriarent (hominem) non de aut prophanum vel messiah fum Chrysostomus. et Alchius. ut paulatim illos edoceret sic paulatim fuerat edocera per chiam (quod dixit mihi oia quoniam feci). id est adulteria mea cum falso viro. et sic non erubet propter gloriam chiam sua per publice facta. Chrysostomus. Non pecuniarum est hec dicere. Hinc enim cum ignota fuerit igne diuino: ad nihil eorum quod sit in terra de reliquo inspicitur: neque ad gloriam nec ad verecundiam: sed ad unam solam quod derinet eorum gloriam. Hec ille. Videlicet oia quoniam feci. id est tota seriem vite mee cum quoniam viris. Et sic dedit eis cuiusdam signum quod ipse esset messias. nec tamen se fateatur adulterum. Et quoniam etiam ut eos magis ad credendum puocet: regit de his eorum sicut dicitur. (Nunquam ipse est chiesa.) Si enim aperte dixisset illi chiam esse: forte viri fuissent indigni per mulierem doceri: et expirarent voluisse (Et exierunt de ciraret et venientibus ad eum) Discipuli autem circa magistrum successi amore fum Chrysostomus. videntes eum itinerare et calorem fatigatum. et etiam fum Origines ne et clivitate supuenientes clives eius refectionem impedirent voluerint eum praedere. sed seq. (Interim) scilicet dum mulier predicaret in clivitate magna chiesa (rogabant eum) cum magna reverentia (discipuli eius dicerent: Rabbi). id est magister (madrus). Ille autem scilicet fum Theus. quod illa mulier tam clivitatem ad se traheret (dixit et ceteris). Ego cibum habeo madrare. id est samaritanos per amorem et fidem mihi incorporeos.

bore itinerans et estu solis debilitatem: horum lumenatio propter huius ciuitatis Sichar: que tunc fum Josephus erat samaritanus: sed desiderat samaritanus non comedere: sed et chiesa saluare. Hec ille. (Dicebat propter discipulos ad inuitationem) non in terrogates magistrum propter reverentiam: fum Chrysostomus. (Nunquam alius attulit ei madrum care:) Augu. Quid mirum si mulier saramitana non intelligebat aquam. Ecce discipuli nondum intelligunt escam. Hec ille. Ex hoc autem sicut dicitur fum Chrysostomus. prout et chiesa oblatos sibi cibos ab aliis accipere solebat ut illi mererentur: et ut varet pauperrimus exemplum: quod non esset nobis quem ab aliis enutriri. Hoc inquit proprium et necessarium est doctoribus alienos breviter curatores ciborum: ut ipsi de nullo curarentur. ubi miseratione curerunt sollicitate. Hec ille. (Dicebat eis Iesus) apte eos docentes et non pro circuitu: ut mulierem fum Augustum (meum ab eo est ut fama voluntate eius quod misit me) quod voluntas est (ut pfectus opus eius) quod misericordia posuit. s. illuminatione infidelium et conversione percepio. Quid fum Chrysostomus. expositus declarat subdiles exemplum de missa materiali dicitur. (Nonne vos dicitis quod adhuc quatuor menses sunt) id est furunt exstant. fum magistrum histos. et de mense decembri vel Ianuario ut videatur. quod in pascha offerebant nouas fruges (et missis) corporalis. id est corpus congruum ad merendulum venire. Ecce per leuare oculos viros. id est meritis consideratione et cogitatione: fum Origines et Chrysostomus eundem Chrysostomus. ultra oculos metales subiectos leuare etiam corporales: ut videatur (Et videtur regiones) id est multitudines aiarum et turbarum fum Chrysostomus. quod albus sunt ad messem). id est disposite et parte ad credendum: ut per fidem congregentur in domum ecclesie: et tribulationibus triturate purgantur.

Feria. VI. post do. III. quādra.

grana. et tandem celesti horae collocent. sitio magis personat sequentibus. Ad q̄d Chrys. Sic ei sp̄ce cū dealbare fuerit intellectu sciendū est q̄ messis ista sp̄cē ad messem sūt parate: ita et hī ad salutē ritualis trīpliciter sumi potest. Uno mō sūt parati. Hec ille. Sed q̄rē ch̄s hic p̄ populo iudeoꝝ. Altero mō p̄ populo ḡ nō loq̄ agere s̄z p̄ similitudinē. Ad h̄ dicit illū samaritanor̄ et Tertio modo p̄ Chrys. q̄ h̄ fac̄ p̄mo ut meli intelligat alij populus gentilibꝫ. De p̄ma et secū q̄: ip̄a similitudine est q̄lī scriptura in q̄ legē da non est dubium q̄ patriarche et prophete re possum⁹ quod d̄. Scđo: q̄ et narrat̄ eam seminauerūt saltē scripro exhibe tio est dulcior et melius retinet ex p̄sonā et similitudinū cōgruaz. Deinde inuit̄ disponendo. Sicut em̄ h̄ spirituale me rat ap̄los ad metendū sp̄ualit̄ dīces. Et tere est cōuerrere ad fidem christi. Ita q̄ meritis. i. querrit alias p̄dicādo (merce spirituale seminare istud est ad hanc si de accipit) in p̄nti tpe. l. gram et p̄solati dem populos preparasse. Tertiam vō one p̄ficiēt (et p̄gregat) libȳpi (fructū) messem seminauerūt prophete: in q̄ntū dīs id est gaudiū de fructiōne dei (in vitam ea eoz ad querisionē gentiliū cōferebat eternā) terminādū et p̄ficiēdū. Vl̄ (con) facilius em̄ credebāt videntes ea que gregat) ad eccliam (fructū). i. alias querunt fidei fuisse ante p̄dicia. Ad p̄maz las (in vita eternā) reponēdas (vt et q̄ se) messem cōgregandā missi fuerūt ap̄os minat. i. p̄tarche et prophete fm̄ Chrys. stoli ante christi passionē. vt h̄ Dat. x. q̄ seminauerūt diu ante fidē quā ap̄os sed non ad secundā et tertiam: quia dixit stoli collegērūt (s̄lī gaudeat et q̄ meritis) eis tune: vt ibidem habet. In viam ḡē id est apli p̄gregāres ad eccliam ifidei les et eoz sequaces. Est em̄ h̄ gaudium vtrorū q̄z commune. Et i materiali qdem messe q̄ seminat tristis si ali⁹ meritis: s̄z milbi restes in hierusalē et in om̄i iudea rōde minuunt. nō aut sp̄ualia h̄ augens: et samaria et vsc̄ ad vltimū fr. et Dar salte accidēat: q̄z vniuersaq̄z gaudet de ci vlti. Euntes in mūdū vniuersum p̄di bono. p̄xi. id q̄nto ples sūt bri: tāto q̄lī cate euangelii om̄i creature. id est om̄i bet eoz maḡ gaudet extēstue. q̄z d̄ plu mīli homini indifferenter. Sequit̄ ḡ. (Ego r̄lo gaudet. et forte etiā incessante accidē talit. Utide de h̄. ii. q̄. iii. ar. v. ad qn̄ tū. z. iii. dī. xlīx. q. i. ar. iii. q. x. (In hoc em̄). i. p̄ter hoc (est p̄bū) vīe p̄dicariōis (verz). i. maḡ appārēs verū et credibile (q̄z ali⁹ est q̄ semiat). i. choz̄ p̄phētarū: q̄ ali⁹ fuerūt ab aplis. nō fide: cu eadē fu erit vtrorūq̄z. sed querisatōe: cu sub le galib̄ ceremonijs p̄uersareñ (ali⁹ q̄ me plures attestant̄ idem: illud apparet ve pulum iudaicū. Cum quia dī uti⁹ circa tit: qn̄ ex labore vnl̄ altius reportabat illum occupabant. Cum quia sine fru fructū. Dic̄t ḡ. (In hoc em̄). i. in messie ctu laborabāt: quod est graue. Cum q̄ sp̄uali (est p̄bū verz) id est verificat̄ vsl̄ non habebāt gratiam et charitate tam ratū. puerbū quod sequit̄. sc̄z (q̄z ali⁹ est abundantē que faciūt labores dulces q̄ seminat: ali⁹ qui meritis) Et hec expoꝝ. Cum q̄ fructū quē sperabant expecta

Tractatus

II

bant̄ longinquit̄. i. tpe messie p̄cipere. tandem. Nā ch̄is fēc̄ ment̄oēz d̄ duplīc̄
 Nec en̄ leq̄ q̄ maiora c̄ēnt̄ eoꝝ merita aq̄. r̄ vñā docet xt̄ēnere reliquā ap̄pete
 q̄ ap̄loꝝ. q̄ meritū nō mēsuraꝝ essentia re. P̄ia est q̄ sitim extat: d̄ q̄ d̄. Qūj̄
 l̄ter fm̄ laboꝝ: s̄ f̄ charitatē: quā apl̄i biberit ex aq̄ bac sitiat treꝝ: r̄ fecit amo
 babuerūt̄ maiore: vt p̄z p̄f. Tho. i. y. q̄. r̄ mūdi. i. amorem d̄lūtiꝝ/delitiꝝ/ r̄
 evi. d̄ vi. q. vii. Ro. viii. v. v. Redit̄ at̄ honor. Ista aq̄ est turbida. supra illud
 euāgelista ad narrādū de m̄l̄c̄re dices. (Ex ciuitate aut̄ illa m̄l̄c̄ crediderūt̄ in
 eū samaritanor.) Ex q̄ p̄z q̄ regio erat
 parata ad messem p̄f v̄bi mulier. (cui
 dñs efficacit̄ loq̄ndi dedit (restitut̄ p̄
 hib̄t̄: q̄ d̄x̄t̄ m̄l̄c̄ oia q̄c̄q̄ feci) Ex
 istimabat̄ em̄ fm̄ Chryſ. q̄ neq̄q̄ multi
 er gratant̄ audiuisser eū q̄ adulterā illā
 dixerat: nisi aliquid magnū fuſſi. illo: q̄
 poruſſer secrēta coḡlēre. Uel forte ex
 istimabat̄ ch̄im m̄gr̄m ex h̄ q̄ absens
 muleris v̄rā cognouisſer. In h̄ aut̄ sa/
 maritani fideis pſerun̄t̄ in credēdo p̄f
 duo. Prio: q̄ ad eos nō erat ch̄is p̄sona
 liter missus sic ad iudeos. Sc̄do: q̄ nō
 viderāt̄ tot̄ c̄l̄ miracula v̄ iudei. (Eū ve
 nissent̄ ḡ ad illū samaritanū: rogaueit̄ il
 lū v̄ ibi maneret̄) reputant̄ le felices
 si eī p̄n̄t̄ posſirent̄: nec m̄l̄c̄: q̄ el̄ c̄ō/
 uersatio erat honesta: doctria fructuosa:
 sa: societas iocūda: r̄ nll̄i p̄f q̄stum one
 rosa (Et mansit̄ ibi duos dies) vt eis ex
 p̄e satisfaceret̄: r̄ n̄ pl̄: ne iudei murmu
 raret̄ r̄ diceret̄ eū ee fac̄tū c̄t̄e ſic̄har: et
 samaritanū (r̄ m̄l̄c̄ p̄les credidēt̄ p̄f
 fmonē el̄ (q̄ p̄p̄t̄ fmonē m̄l̄c̄)) Sermo
 em̄ ch̄i erat efficacior: r̄ ḡt̄osior: r̄ sapiē
 t̄oꝝ (r̄ m̄l̄c̄ d̄sc̄ebat̄: q̄ iā nō p̄f loq̄lā
 tuā credim̄) q̄ h̄em̄ efficacius lumen.
 (Ip̄i em̄ audiūm̄ r̄ sc̄im̄). i. certi sū
 mus. Amb. Fidei simplicitas argumē
 tis oib̄ ancellit̄ (q̄ h̄ est ſaluator) ſpūal̄
 r̄ vñuerſal̄ mūdi) r̄ n̄ ſolū iudeorum.
 In hac p̄e ē documentū morale p̄ q̄
 dā q̄ dicit ſe nō iō bñ viuere: q̄ miracu
 la nlla viderūt̄. Dicunt̄ em̄. Ecce tu
 dei viſſis tot̄ miracul̄ dñm p̄dideſt̄: imo
 repulerūt̄ v̄ tra dicā. Samaritanū vo
 cū r̄ata facilitate credidēt̄: r̄ h̄ q̄ ſine i
 uida r̄ ſupbia erant̄. Uln̄ Luč. xv. Si
 moysen r̄ p̄ph̄as nō audiūt̄: neq̄ ſiq̄s ex
 mortuis resurrexerit̄ credēt̄. Iḡt̄ nō iō
 male viuūt̄: q̄ ſigna nō viderūt̄: r̄ quia
 volūt̄. Et r̄ aliud ī toto h̄ euāgelio nō

tandū. Nā ch̄is fēc̄ ment̄oēz d̄ duplīc̄
 H̄ere. q̄. Quid tibi ī vía egypti v̄t̄ bñ
 bas aquā turbidam. r̄ p̄eq̄nt̄ nō ē apta
 ad ſpeculādū ſue coḡſcendū defec̄ ſu
 os: q̄ turbida. nec ad bibēdū: q̄ amara
 ſi turbida nec ad lauandū: q̄ immūda.
 Sc̄do v̄o est q̄ ſitim extiguit̄: illa. ſ. quā
 ip̄e dat̄. i. ſpūſſct̄: q̄ eſt dulc̄ ad bibē
 dū: clara ad ſpeculādū ſeſpm̄. r̄ munda
 ad lauandū: q̄ ſpūſſct̄ ī corde fāc̄lxi
 uū ex aq̄ lachrymar̄ r̄ cinerib̄ p̄t̄oꝝ: r̄
 ſic illud emūdat̄. Eſt etiā r̄ h̄ notādū q̄
 allegorice loq̄ndo: hora ſexta. i. etare ſe
 culi ſexta: ch̄is venit ad putel̄ p̄fundit̄ ſa
 tē. i. ad terras. Et eo ſup̄ illo q̄ſcendit̄. i.
 dormiēt̄ ī cruce: venit̄ ad eum m̄l̄c̄ ſa
 maritana. i. ḡt̄ilitas: cui ip̄e offert̄ aq̄m̄
 v̄lā. i. ſac̄m̄ baptiſm̄ ī alta ſacramen
 ta q̄ de latere dormiēt̄ ī aqua r̄ ſangui
 ne emanarūt̄: r̄ illa ī ſpm̄ credēs: a ſe by
 drīa. i. frenoz̄ cupiditate repelles: ch̄i
 cupit p̄dicare: ī ſubef̄ vocare v̄z. i. ad
 ducere r̄onē q̄ in oib̄ ſuis opib̄ d̄rigat̄
 In figurā etiā hm̄oī: d̄c latere dormiēt̄
 ī ſe. Ade. Euāgl̄o formata eſt.

Sabbato post dominicā ter
 tiam Quadragesime.
 Tex euāgl̄o. Ioan. c. viii.

D Errexit Jesus in mon
 it̄em oīiūct̄: r̄ diluculo
 Et oīs populūs venit
 ad eum. Et ſedens docebat eos
 Adducunt aut̄ ſcribe r̄ pharisei
 mulierē in adulterio deprehen
 ſam: r̄ ſtaruerūt̄ eīm̄ in medio
 et dixerunt. Magister: hec mu
 lier modo deprehensa eſt in ad
 adulterio. In lege autem Moi
 ſes mandauit nobis huim̄oī
 di lapidare. tu ergo quid dicas